

Εισόδια: Εγκώμιο στην Υπεραγία Θεοτόκο

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Λόγος στη γιορτή της Υπεραγίας Δέσποινας μας Θεοτόκου όταν οδηγήθηκε από τους γονείς της στο Ναό.

Πολλές φορές «η ανάμνηση του δικαίου, που συνοδεύεται από εγκώμια», έγινε αφορμή να ελεγχθεί ο εγκωμιαστής, εάν έπεσε πολύ έξω από την αξία του εγκωμιαζόμενου -γιατί ο λόγος δεν εξισώνεται πάντοτε ούτε σ' όλες τις περιπτώσεις με την πραγματικότητα. Για τη Δέσποινα όμως κάθε δικαίου, που είναι μητέρα του Θεού, του βασιλιά της δικαιοσύνης, πώς θα μπορέσω να μιλήσω έτσι, ώστε να αγγίξω έστω και λίγο ένα μέρος της πραγματικής αξιάς της, αφού έχω την πρόθεση να εγκωμιάσω τη μνήμη της Θεοτόκου;

Νομίζω πως αν υπήρχαν αγγελικά λόγια, που πραγματικά θα ήταν αγγελιοφόροι κά-ποιων μυστηρίων, ούτε αυτά θα μπορούσαν να φτάσουν τις χάρες της Θεομήτορος. Αυτήν, που η αγιοσύνη ξεπέρασε ολόκληρη την κτίση, κανένας λόγος κτιστού ανθρώπου δεν θα μπορούσε να την εξυμνήσει επάξια. Άραγε θα σωπάσουμε τελείως και θα αντιπαρέλθουμε ασυλλό-γιστα τη μητέρα του Λόγου, η οποία είναι για μας η αιτία της λογικής ζωής, ή θα μιλήσουμε μ' όσες δυνάμεις έχουμε μακαρίζοντάς την σύμ-φωνα με την προφητεία και μ' όλη μας τη δύναμη θα

σεβαστούμε τα θαυμαστά έργα που έκανε; Μάλλον και μ' αυτά θα δοξάσουμε το μεγα-λείο του απερίγραπτου Θεού, διακηρύττοντας το μέγεθος αυτών, που βέβαια και δεν κατανοούμε, συγχρόνως όμως θα αγιασθούμε και όσοι μιλάμε γι' αυτά και όσοι τ' ακούμε.[...]

Η είσοδος της Παναγίας στην παρούσα ζωή είναι στολισμένη πλούσια με τη θεία χάρη, ώστε και το τέλος που επρόκειτο να ακολουθήσει να είναι ανάλογο. Διαλέ-γεται λοιπόν αυτή, που επρόκειτο να εξυπηρετήσει αυτήν τη γέννα, στολισμένη με όλες τις αρετές, υπερέχοντας απ' όλα τα κτίσματα, καταγόμενη από βασιλική φυλή, δηλαδή από τη φυλή Ιούδα, από γονείς με λαμπρή καταγωγή και με πιο λαμπρή ευσέβεια, όντας η ίδια θεόσδοτος καρπός στους γονείς της.

Προσέξτε όμως τις αποφάσεις του Θεού. Ήταν άμεμπτοι σ' όλα τους στη ζωή, κινδύνευαν όμως να μη ξεφύγουν το όνειδος της ατεκνίας στη ζωή τους, είτε ήθελε ο Θεός να δοκιμάσει την πίστη τους, όπως ακριβώς έκανε με τον προπάτορα Αβραάμ (γιατί συνηθίζει ο Θεός να φορτώνει τους πιο δυνατούς με με-γαλύτερο βάρος, για να στεφανώνονται στο τέλος πιο λαμπρά για την πίστη τους και για να γίνονται παρηγοριά για τους κατοπινούς ανθρώπους), είτε γιατί ήθελε να δείξει σ' αυτούς κάτι άλλο πιο μυστικό και πιο συμβολικό. Όμως εκείνοι, όπως και να το πούμε, σκίζονταν η καρδιά τους και με την ανάμνηση της ατεκνίας ταράζονταν πολύ. Ιδι-αίτερα τη μακαρία Άννα η ρομφαία της ατεκνίας της μάτωνε την καρ-διά -γιατί τί νομίζουμε πως είναι η γυναίκα; Είναι ένα ευαίσθητο ον, ευάλωτο στη λύπη και πολύ ευαίσθητο στη φιλοτιμία.

Τι κάνουν στη συνέχεια; Δεν καταφεύγουν σε γιατρούς, δεν κρεμάνε πάνω τους φυλακτά, δεν ψάχνουν για φάρμακο που βοηθάει την κύηση, δεν πηγαίνουν σε μάγους. Όλα αυτά είναι χαρακτηριστικά πραγματικά άρρωστων ανθρώπων, που τους έχει καταβροχθίσει τις ψυ-χές η απιστία και είναι δεμένοι με μυστικά δεσμά από τον πονηρό. Αυτοί στην πραγματικότητα δεν είναι σωστοί άνθρωποι, για να αφήσουν απογόνους στη ζωή τους.

Όμως εκείνοι δεν είναι τέτοιοι. Στρέ-φουν το βλέμμα τους προς τον Δημιουργό της κτίσης, αυτόν που δημι-ούργησε τους ανθρώπους και τους πολλαπλασίασε και ζωντάνεψε τη νεκρή μήτρα της Σάρρας, αρχίζουν να νηστεύουν και με τις προσευχές τους προσελκύουν τη θεϊκή αγαθότητα και φέρνουν στη μνήμη του όλα τα παλαιά θαύματα, αυτά που απήλαυσαν οι γυναίκες των πατριαρχών, η Σουμανίτις, η μητέρα του Σαμουήλ Άννα, δηλαδή «σπέρ-νουν και ευτυχισμένοι θερίζουν». Αυτοί λοιπόν που ήταν εξουθενωμέ-νοι, μεταβάλλονται και αποκτούν θυγατέρα, που τους ξεπερνάει στην αγιοσύνη και τη θεία χάρη, αφού κατοικεί σ' εκείνη περισσότερο παρά σ' αυτούς και διαμένει ο Θεός, ή καλύτερα μπορούμε να πούμε αναπαύ-εται. Σ' αυτούς απλά κατοικεί μέσα τους ο Θεός, σύμφωνα με το

ρητό που λέει· «Θα κατοικήσω ανάμεσά τους και θα πορεύομαι μαζί τους», ενώ της θυγατέρας τους ουσιαστικά γέμισε τη μήτρα.

Μήπως αυτοί περιφρόνησαν τη θεία χάρη; Μήπως μιμήθηκαν τους στείρους γονείς και έτσι κρατούσαν στο σπίτι τους τη θυγατέρα τους και με τρυφερότητα την ανέτρεφαν, ελπίζοντας να την έχουν βοη-θό στα γηρατειά τους, κληρονόμο τους και διάδοχο; Δεν θα ήταν πραγ-ματικοί γονείς της ούτε θα αξιώνονταν να την αποκτήσουν, αν θα σκέ-φτονταν μ' αυτόν τον τρόπο. Με τη βοήθεια του αγίου Πνεύματος αποξενώνονται από κάθε σαρκική συμπεριφορά, δείχνουν ανώτερη στάση, δωρίζουν στον Θεό το καλό που τους δώρισε και αποδεικνύουν πως παραδέχονται ότι το καλό που κατέχουν προέρχεται από εκείνον και το επιστρέφουν σ' αυτόν. Στον ναό προσφέρουν στον Δεσπότη αφιέρωμα ζωντανό που κινείται και στον οίκο του Θεού προστίθεται ωραιότητα και ο τόπος του ναού κληρώνεται σαν κατοικητήριο της δόξας -πράγ-μα που και ο Δαβίδ παραδέχεται ότι επιθυμεί, αλλά δεν αξιώνεται να το δει με τα μάτια του. Και ξεχνά η παιδούλα το πατρικό της σπίτι και οδηγείται στον βασιλιά, που επιθύμησε το κάλλος της.

Οδηγείται με τη θέλησή της, με τιμές και δόξα, με λαμπρή πομπή βγαίνει από το σπίτι της, ενώ όλοι χειροκροτούν εγκωμιαστικά την έξοδο. Συνοδεύουν τους γονείς της όλοι οι συγγενείς, οι γείτονες, οι φίλοι. Οι πατέρες συνοδεύουν χαρούμενα τον πατέρα κι οι μητέρες τη μητέρα, οι κοπέλες και οι νεαρές κρατώντας λαμπάδες συμπορεύο-νται με την κόρη του Θεού σαν ένας κύκλος αστεριών φωτεινών γύρω από τη σελήνη κι όλη η Ιερουσαλήμ μαθαίνει το γεγονός και παρακο-λουθεί την πρωτοφανή αυτή πομπή, δηλαδή ένα κοριτσάκι τριών ετών να περιστοιχίζεται με τόση δόξα, να τιμάται με τόση λαμπαδηφορία. Όταν έφτασαν στον ναό, τους περίμενε και τους χαιρετούσε με ψαλμωδίες όλη η ιερατική τάξη και ο ίδιος ο αρχιερέας συγκινούνταν από το θαύμα αυτό και μάλιστα περισσότερο από όλους, επειδή ήταν θεό-πνευστος.

Οι γονείς οδηγούν σ' αυτόν την κόρη, του την εμπιστεύονται και διηγούνται τα σχετικά με τη στείρωση της Άννας και την υπόσχεση που έλαβαν σ' αυτό το θέμα και γενικά παραδέχονται πως υπερβαίνει τις δυνάμεις τους η ανατροφή της κόρης. Επειδή ήταν πολύ αγαπητή από τον Θεό, έπρεπε και η ανατροφή της να είναι ανάλογη, ώστε ένα μαργαριτάρι τόσο λαμπρό και σπάνιο να μη ραφτεί πάνω σ' ένα φτηνό και τιποτένιο ύφασμα, αλλά σ' ένα βασιλικό ένδυμα, για να το στολί-σει και να το αναδείξει ιδιαίτερα.

[Συνεχίζεται]